

מְלוּלָא דְנְבוּכַדְנֶצַר כְּלוּם. (דְּלֵא) וְכֻלָּא קֵאֲמַר לִיה
 חֲלֵמָא וּפְשִׁרְיָה. מַה כְּתִיב בְּדִנְיָאֵל, (דִּנְיָאֵל ב) אֲדִין
 לְדִנְיָאֵל בְּחֻזָּא דִּי לִילְיָא רָזָא גְּלִי בְּחֻזָּא דִּי לִילְיָא.
 מָאן חֻזָּא דִּי לִילְיָא, דָּא גְּבַרְיָאֵל, דְּאִיהוּ חֻזָּא חִיזוּ
 מִן חִיזוּ.

תָּא חִזִּי, מַה כְּתִיב, (יחזקאל מג) וְהִנֵּה כְבוֹד אֱלֹקֵי
 יִשְׂרָאֵל בָּא מִדְּרָךְ הַקְּדִים וְקוּלוּ בְּקוּל מַיִם
 רַבִּים וְהָאֲרִץ הָאִירָה מִכְּבוֹדוֹ. מַה כְּתִיב בַּתְּרִיָּה,
 וּכְמִרְאָה הַמִּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבֹאֵי לְשַׁחַת אֶת הָעִיר
 וּמִרְאוֹת כְּמִרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל גֵּהַר כְּבָר וְאָפֶל אֶל
 פָּנָי. כָּל אֲלִין מִרְאוֹת, אֵינֻן שִׁית, דְּאֵינֻן מִרְאוֹת
 וְחִיזוּ דְחֻזָּא. חִיזוּ אִית לִיה, לְאֶתְחֻזָּא בֵּיה גְּוֹנִין
 דְּלְעִילָא, וְאֶתְחֻזֵּן בְּהֵוֵא חִיזוּ. וְאִית חִיזוּ לְחִיזוּ, וְחִיזוּ
 לְחִיזוּ, דָּא עַל דָּא. וְכֻלְהוּ קִיּוּמִין בְּדַרְגִּין יְדִיעֵן

לשון הקודש

אֵלֵּא כִּד זֶה, מִשּׁוּם שְׁהִדְרָגוֹת בָּאוֹת
 בְּסִדְרָן. אֲבָל דִּנְיָאֵל לֹא הִסְתַּכֵּל מִתּוֹךְ
 דְּבוּרוֹ שֶׁל גְּבוּכַדְנֶצַר כְּלוּם, וְשָׁלַח וְהִכֵּל
 אָמַר לוֹ, אֵת הַחֲלוּם וּפְתָרוֹנוֹ. מַה כְּתוּב
 בְּדִנְיָאֵל? (דִּנְיָאֵל ב) אִזּוּ לְדִנְיָאֵל בְּחֻזִּין
 הַלְלִיָּה סוּד גְּלָה. בְּחֻזִּין הַלְלִיָּה, מִי חֻזִּין
 הַלְלִיָּה? זֶה גְּבַרְיָאֵל, שְׁהוּא חֻזִּין, מִרְאָה
 מִן מִרְאָה.

בָּא רָאָה מַה כְּתוּב, (יחזקאל מג) וְהִנֵּה כְבוֹד

שְׁלַמְעֵלָה, וְנִרְאִים בְּמִרְאָה הַהוּא. וַיֵּשׁ

וְשִׁלְטִי, וְאֶקְרוֹן חַיִּיזוּ דְלִילְיָא, וּבְהוּ מִתְפָּרְשִׁין כָּל
 חֲלָמִין דְּעֵלְמָא, וְאַלִּין אֵינֹן כְּגֹוֹנָא דְלַעִילָא עַלְיֵיהּ.
 וּבְגִין כֶּךָ דְּנִיּוּאֵל בְּחֻזָּא דְלִילְיָא רָזָא גָּלִי. אֲתַגְּלִי
 לָא כְּתִיב, אֲלֵא רָזָא גָּלִי, חַד מֵאַלִּין דְּרַגִּין,
 גָּלִי לִיהּ תְּהוּא חֲלָמָא וּפְשִׁרִיהּ. אֲבָל יוֹסֵף, מִגּוֹ מְלוֹי
 דְּפִרְעָה, אֲסַתְּבַל בְּדַרְגִּין עֲלָאִין וְקָאֵמַר.

וּבְגִין כֶּךָ פְּקֻדִיהּ עַל כָּל אֲרַעָא דְמַצְרַיִם, בְּגִין
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְדִילֵיהּ דִּיּוֹסֵף קָא יְהִיב
 לִיהּ. פּוֹמָא דְלָא נָשַׁק לְעֵבֶרְתָּהּ, כְּתִיב וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק
 כָּל עַמִּי. יָדָא דְלָא קָרִיב לְעֵבֶרְתָּהּ, כְּתִיב וַיִּתֵּן אוֹתָהּ
 עַל יַד יוֹסֵף. צְנָאֵר דְלָא קָרִיב לְעֵבֶרְתָּהּ, כְּתִיב וַיִּשָּׂם
 רֶבֶד הַזֹּהֵב עַל צְנָאֵרוֹ. גּוֹפָא דְלָא קָרִיב לְעֵבֶרְתָּהּ,
 וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ. רֶגֶל דְלָא רָכִיב לְעֵבֶרְתָּהּ, כְּתִיב
 וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמְּשֻׁנָּה אֲשֶׁר לוֹ. הַמַּחְשָׁבָה

לשון הקודש

הַסַּתְּבַל בְּדַרְגֹות העֲלִיוֹנוֹת וְאָמַר.
וּמִשׁוּם כֶּךָ מִנְּה אֹתוֹ עַל כָּל אֲרִיזִין
 מַצְרַיִם, מִשׁוּם שֶׁהַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן
 לְיוֹסֵף מִשְׁלוֹ. עַל הַפֶּה שֶׁלֹא נָשַׁק לְעֵבֶרְתָּהּ,
 כְּתוּב וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי. הַיָּד שֶׁלֹא
 קָרְבָה לְעֵבֶרְתָּהּ, כְּתוּב וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד
 יוֹסֵף. הַצְּנָאֵר שֶׁלֹא קָרַב לְעֵבֶרְתָּהּ, כְּתוּב
 וַיִּשָּׂם רֶבֶד הַזֹּהֵב עַל צְנָאֵרוֹ. הַגּוֹף שֶׁלֹא
 קָרַב לְעֵבֶרְתָּהּ – וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ.

מִרְאָה לְמִרְאָה, וּמִרְאָה לְמִרְאָה זֶה עַל
 זֶה, וּכְלָם עוֹמְדִים בְּדַרְגֹות יְדוּעוֹת
 וְשׁוֹלְטִים, וְנִקְרָאִים מִרְאָה הַלִּילָה, וּבְהֵם
 מִתְפָּרְשִׁים כָּל הַחֲלוּמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם,
 וְאֵלּוֹ הֵם כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, עֲלֵיהֶם.

וּמִשׁוּם כֶּךָ דְּנִיּוּאֵל בְּחֻזִּין הַלִּילָה גְלָה
 סוּד. לֹא כְּתוּב הַתְּגִלָּה, אֲלֵא סוּד גְלָה,
 אַחַת מֵאַלּוֹ הַדַּרְגֹות, גְלָה לוֹ אֹתוֹ חֲלוּם
 וּפְתָרוֹנוֹ. אֲבָל יוֹסֵף מִתּוֹךְ הַבְּרִי פִרְעָה

דָּלָא חָשֵׁב, נִקְרָא נְבוֹן וְחָכָם. לֵב שְׂלֵא הִרְהֵר, וַיִּקְרָאוּ
לְפָנָיו אַבְרָהָם. וְכֹלָא מִדִּילִיָּה נָטַל.

מַה פְּתִיב. וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלְּפָנָיו פְּרֹעָה וַיַּעֲבֹר בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרַיִם. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, מָאי טַעְמָא וַיַּעֲבֹר
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם. בְּגִין לְשִׁלְטָאָה, דְּמִכְרִי קַמִּיהָ חָכְנִי.
וּבְגִין לְמַכְנֵשׁ עַבְדָּא בְּכָל אֶתְרָא וְאֶתְרָא. רַבִּי אֶלְעָזָר
אָמַר, כְּנֵשׁ יוֹסֵף עֵיבוֹר בְּכָל אֶתְרָא, בְּגִין דְּלֵא יִתְרַקַּב.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מַה דְּעַבְד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
כֹּלָא אִיהוּ לְגִלְגְּלָא גְלִגְלוּלִין, בְּגִין דְּבַעֵי
לְקַיָּמָא קַיּוּמָא. תָּא חַיִּי, כִּד בְּרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
עֲלֵמָא, אִיִּיתִי כָּל מַה דְּאַצְטְרִיךְ עֲלֵמָא בְּקַדְמוּתָא,
וּלְבַתָּר אִיִּיתִי לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְעֵלְמָא, וְאַשְׁכַּח מְזוּנָא.

לשון הקודש

ומקום. רבי אלעזר אומר, כנס יוסף
תבואה בכל מקום כדי שלא תרקב.
אמר רבי שמעון, כל מה שהקדוש ברוך
הוא עשה, הכל הוא לגלגל גלגולים,
משום שרצה לקיים הגזירה. בא ראה,
כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם,
הביא כל מה שצריך העולם בראשונה,
ואחר כך הביא את האדם לעולם ומצא
מזון.

הרגל של רכבה לעברה, כתוב וירכב
אתו במרכבת המשנה אשר לו.
המחשבה שלא חשב - נקרא נבון
וחכם. הלב שלא הרהר - ויקראו לפניו
אברהם. והכל משלו הוא נטל.
מה פתוב? ויצא יוסף מלפני פרעה
ויעבר בכל ארץ מצרים. אומר רבי
חזקיה, מה הטעם ויעבר בכל ארץ
מצרים? כדי לשלט, שפך מכריזים
לפניו, וכדי לכנס התבואה בכל מקום

(ז"ח ל"ג תא חזי) **בְּנוֹנָא דָא, קְדִשָּׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר**
לְאַבְרָהָם, (בראשית טו) **יְדוּעַ תִּדְעַ כִּי גַר יִהְיֶה זְרַעְךָ**
בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְגו', וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל.
כִּד אָתָּא יוֹסֵף לְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם, לָא אֲשַׁתְּכַח בְּהַ
רְכוּשׁ גָּדוֹל. גְּלַגְל גְּלַגְלוּ לִין, וְאַיְתִי כַּפְנָא עַל עֲלָמָא.
וְכָל עֲלָמָא חִזּוּ מִיִּיתִין כַּסְפָּא וְדַהֲבָא לְמִצְרַיִם,
וְאַתְּמְלִי כָּל אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם כַּסְפָּא וְדַהֲבָא. לְבַתָּר
דְּאַתְתַּקֵּן כֹּלָא רְכוּשׁ גָּדוֹל, אִיְתִי יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם.

דְּחָכִי אֲרִיחִי דְּקְדִשָּׁא בְרִיךְ הוּא, בְּקַדְמִיתָא בְּאַרְי
(ס"א אקדים) אֲסוּזָא, וְלְבַתָּר מְחִי. כֶּךָ בְּקַדְמִיתָא
אַתְקִין רְכוּשׁ גָּדוֹל, וְלְבַתָּר (דף קצו ע"ב) אִיְתִי לֹזֵן לְגִלּוּתָא.
וְעַל דָּא גְּלַגְל גְּלַגְלוּ לִין וְאַיְתִי כַּפְנָא עַל כָּל עֲלָמָא,
בְּגִין דְּלִיְהוּוּ מִיִּיתִין כַּסְפָּא וְדַהֲבָא כָּל עֲלָמָא לְמִצְרַיִם.
תָּא חִזִּי, בְּגִין כֶּךָ יוֹסֵף דְּאַיְהוּ צְדִיק, אִיְהִי גָרִים

לשון הקודש

למִצְרַיִם.

שְׂפָדָה הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא -
 בְּרֵאשׁוּנָה בּוֹרָא וּמְקַדִּים רַפּוּאָה, וְאַחַר
 כֶּךָ מַכְהַ. כֶּךָ בְּרֵאשׁוּנָה הַתְּקִין רְכוּשׁ
 גָּדוֹל, וְאַחַר כֶּךָ הִבִּיא אוֹתָם לְגִלוּת, וְעַל
 בֵּין גְּלַגְל גְּלַגְלוּ לִין וְהִבִּיא רָעַב עַל וְכָל
 הָעוֹלָם, כֶּדִּי שִׁיְהִיו מְבִיאִים כַּסֵּף וְזָהָב כָּל
 הָעוֹלָם לְמִצְרַיִם.

בַּא רֵאָה, מִשּׁוּם יוֹסֵף שֶׁהוּא צְדִיק, הוּא

ובא ראהו כמו בן הקדוש ברוך הוא אמר
 לאברהם, (בראשית טו) ידע תדע כי גר יהיה
 זרעך בארץ לא להם וגו', ואחרי כן יצאו
 ברכוש גדול. כשפא יוסף לארץ מצרים,
 לא מצא בה רכוש גדול. גלגל גלגלים,
 והביא רעב על העולם, וכל העולם היו
 מביאים כסף וזהב למצרים, והתמלאה
 כל ארץ מצרים כסף וזהב. לאחר שהכל
 נתקן רכוש גדול, הביא את יעקב

עוֹתָרָא בַּסָּפָא וְדַהֲבָא, לְנַטְלָא יִשְׂרָאֵל. בְּדַכְתִּיב, (תהלים)
 וַיִּזְצִיאוּם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאִין בְּשַׁבְטֵי כּוּשָׁל. וּמִן יָדָא
 דְּעִזְדִּיק, אַתָּא דָּא לְיִשְׂרָאֵל. וְכֻלָּא לְמוֹזְפֵי לֹון לְעֵלְמָא
 דְּאַתִּי.

פְּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ
 וְגו'. תָּא חַיִּי, הָאִי קָרָא בְּרִזָּא עֲלָאָה אִיהוּ,
 וְאוֹקְמוּהָ. רְאֵה חַיִּים, אֵלִין חַיִּין דְּעֵלְמָא דְּאַתִּי,
 דְּזַכָּאָה הוּא בַר נֶשׁ דְּזָכִי בִיהַ בְּדַקָּא יְאוּת.

עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בְּגִין דְּבַה
 בְּתִיב אֶהְבֶּתָּ. דְּכַתִּיב, (ירמיה לא) וְאֶהְבֶּת עוֹלָם
 אֶהְבֶּתֶיךָ, אִימְתִי. בְּשַׁעֲתָא דְּסַטְרָא דִּימִינָא אַחִיד בַּה.
 דְּכַתִּיב, (ירמיה לא) עַל כֵּן מִשְׁכַּתֶּיךָ חֶסֶד.

כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלָדָה, (קהלת ט) בְּגִין דְּאִיהִי אַתְקַשְׁרַת
 בְּחַיִּים, וְאִיהִי עוֹלָם דְּחַיִּין שְׂרִיין בִּיהַ. דְּהָא

לשון הקודש

גַּרְם עֵשֶׂר שָׁל כְּסָף וְזָהָב שֵׁיטְלוּ יִשְׂרָאֵל,
 כְּפַתּוּב (תהלים קד) וַיִּזְצִיאוּם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאִין
 בְּשַׁבְטֵי כּוּשָׁל. וּמִדְּרוּ שָׁל הַצְּדִיק זֶה בָּא
 לְיִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל לְזַכּוֹת אוֹתָם לְעוֹלָם
 הַבָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה
 אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ וְגו'. בָּא רְאֵה, הַפְּסוּק הַזֶּה
 הוּא בְּסוּד עֲלִיזוֹן, וּבְאַרְוָהוּ. רְאֵה חַיִּים –

אלו חיי העולם הבא, שאשרי האישי
 שזוכה לו בראוי.

עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ – זו כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שֶׁבַה פְּתוּב אֶהְבֶּתָּ,
 שְׁכַתּוּב (ירמיה לא) וְאֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתֶיךָ.
 מְתִי? בְּשַׁעֲתָא שְׂצַד הִימִין אוֹחוּ אוֹתָהּ,
 שְׁכַתּוּב (שם) עַל כֵּן מִשְׁכַּתֶּיךָ חֶסֶד.

כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלָדָה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא נִקְשְׁרַת

עֲלֵמָא דָּא, לָא שְׂרִיין בֵּיה חַיִּים. בְּגִין דְּאִינוּן תַּתַּת
הַשְּׁמַשׁ, וְלֹא מְטָאן תְּכָא אִינוּן נְהוּרִין דְּהוּא שְׁמַשָּׁא,
וְאִסְתַּלְקוּ מֵעֲלֵמָא מִיזְמָא דְּאִתְחָרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא.
דְּכְתִיב, (ישעיה יג) חֲשַׁךְ הַשְּׁמַשׁ בְּצֵאתוֹ וְגו'. מָאֵי חֲשַׁךְ
הַשְּׁמַשׁ, דְּסָלִיק נְהוּרִיה וְלֹא נְהִיר. בְּמָה דְּאִתְ אָמַר
(ישעיה נז) הַצַּדִּיק אָבַד וְגו'.

כִּי הוּא חֲלֻקָּה בְּחַיִּים, דָּא הוּא שְׁמַשָּׁא בְּסִיחָרָא,
וּבְעִינָן לְמִיעַל סִיחָרָא בְּשְׁמַשָּׁא וְשְׁמַשָּׁא בְּסִיחָרָא,
דְּלֹא לְאַפְרָשָׁא לֹון. וְדָא הוּא חוֹלְקָא דְּבַר נֶשׁ, לְמִיעַל
בְּהוּ לְעֲלֵמָא דְּאִתִּי.

מַה כְּתִיב בְּתֵרִיה, (קהלת ט) כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֵׂה וְחֶשְׁבֹּן
וְדַעַת וְחֻכְמָה בְּשִׂאֹל אֲשֶׁר אֵתָה הוֹלֵךְ שָׁמָּה. תַּאֲי
קָרָא אֵית לְאִסְתַּפְּלָא בֵּיה. כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ

לשון הקודש

כִּי הוּא חֲלֻקָּה בְּחַיִּים - זֶהוּ הַשְּׁמַשׁ עִם
הַלְּבָנָה. וְצָרִיכִים לְהַכְנִים הַלְּבָנָה בְּשְׁמַשׁ
וְהַשְּׁמַשׁ כִּלְבָּנָה שְׁלֵא לְהַפְרִידֵם, וְזֶה הוּא
חֲלֻקָּה הָאָדָם לְהַכְנִים עִמָּם לְעוֹלָם הַבָּא.
מַה כְּתוּב אַחֲרָיו? (קהלת ט) כָּל אֲשֶׁר
תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה כִּי אֵין
מַעֲשֵׂה וְחֶשְׁבֹּן וְדַעַת וְחֻכְמָה בְּשִׂאֹל
אֲשֶׁר אֵתָה הוֹלֵךְ שָׁמָּה. הַפְּסוּק הַזֶּה יֵשׁ
לְהַתְּבַוֵּן בּוֹ. כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ

בְּחַיִּים, וְהוּא הָעוֹלָם שְׂשׂוּרִים בְּהַ חַיִּים.
שְׂהַרִי הָעוֹלָם הַזֶּה לֹא שׂוּרִים בּוֹ חַיִּים,
מְשׁוּם שְׁהֵם תַּתַּת הַשְּׁמַשׁ, וְלֹא מְגִיעִים
לְכָאן אוֹתָם הָאוֹרוֹת שֶׁל אוֹתָה הַשְּׁמַשׁ,
וְהִסְתַּלְקוּ מִהָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנְּחָרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, שְׁכַתוֹב (ישעיה יג) חֲשַׁךְ הַשְּׁמַשׁ
בְּצֵאתוֹ וְגו'. מַה זֶה חֲשַׁךְ הַשְּׁמַשׁ? שֶׁסָּלַק
אֶת אוֹרוֹ וְלֹא מֵאִיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם נז)
הַצַּדִּיק אָבַד וְגו'.

לַעֲשׂוֹת, וְכִי הוֹתֵרָה רְצוּעָה לְמַעַבְד בַּר נָשׁ כָּל מֵה
 דִּיכֹּל. אֵלֶּא, לַעֲשׂוֹת בְּכַחַד פְּתִיב, מָאִי בְּכַחַד. דָּא
 נִשְׁמַתִּיה דְּבַר נָשׁ, דְּאִיהִי חִילָא דְּבַר נָשׁ, לְמִזְפִּי בַּה
 לַעֲלָמָא דִּין וְלַעֲלָמָא דְּאִתִּי.

דְּבַר אַחַר בְּכַחַד, דָּא הִיא אִשָּׁה דְּקֶאֱמַרְן, דְּאִיהִי
 חִילָא לְאַתְתַּקְפָּא בַּה, בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
 דְּאִתִּי. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמִזְפִּי בַּה בְּהֵאִי עֵלְמָא בְּהֵאִי
 חִילָא, בְּגִין דִּיתַתְקַף בַּה בְּהֵאִי עֵלְמָא.

מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלְבַתַּר דִּיפּוּק בַּר נָשׁ מֵהֵאִי
 עֵלְמָא, לִית בֵּיה חִילָא לְמַעַבְד מִיַּדִּי וְלוֹמַר,
 הִשְׁתָּא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה אַעֲבִיד עוֹבְדִין טְבִין. דְּוַדָּאִי
 אִין מַעֲשָׂה וְחֶשְׁבֹּן וְדַעַת וְחֻכְמָה בְּשָׂאֹל אֲשֶׁר וּגו'.

אִי לָא זְכִי בַר נָשׁ בְּהֵאִי עֵלְמָא, לָא יִזְכִּי בֵּיה
 לְבַתַּר בְּהֵאִי עֵלְמָא. וְאוּקְמוּתָהּ, מָאן דְּלָא אִתְקִין

לשון הקודש

בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכַח זֶה, כְּדֵי שִׁיתְגַּבַּר בַּה
 לְעוֹלָם הַהוּא.

מֵה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂאֵחַר שְׂנֵינָא הָאָדָם
 מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, אִין בּוּ פִּח לַעֲשׂוֹת דְּבַר
 וְלוֹמַר, עֲבָשׁוּ מִכָּאן וְהִלָּאָה אַעֲשָׂה
 מַעֲשִׂים טוֹבִים. שְׂוַדָּאִי שְׂאִין מַעֲשָׂה
 וְחֶשְׁבֹּן וְדַעַת וְחֻכְמָה בְּשָׂאֹל אֲשֶׁר וּגו'.

אִם לָא זִכְהָ אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, לָא יִזְכֶּה

לַעֲשׂוֹת, וְכִי הִתְרָה הַרְצוּעָה שְׂאָדָם יַעֲשֶׂה
 כָּל מֵה שְׂיִכּוֹל? אֵלֶּא פְּתוּב לַעֲשׂוֹת
 בְּכַחַד. מֵה זֶה בְּכַחַד? זֶה נִשְׁמַתוּ שְׁל
 הָאָדָם, שְׁהִיא הַפִּח שְׁל הָאָדָם, לְזַפּוֹת בַּה
 לְעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא.

דְּבַר אַחַר בְּכַחַד - זֶה הָאִשָּׁה שְׂאֵמַרְנָה,
 שְׁהִיא הַפִּח לְהִתְחַזֵּק בַּה בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְצְרִיךְ בִּן אָדָם לְזַפּוֹת בַּה